

Ako nás vychovávalo umenie

Skoré vstávanie, rýchle balenie, raňajky a cesta na parkovisko prebehli v zhone. Do Bytče nás viezli rodičia. Dvanásť áut za sebou – ako nejaká delegácia. A potom už super poschodovým vlakom do Považskej Bystrice a odtiaľ rýchlikom smer Bratislava. Ideme za umením.

Po príchode do hlavného mesta sme sa MHD-čkou vybrali do Slovenského národného múzea. Boli tam zaujímavé výstavy. My sme videli výstavu Ľudový odev na palete, ktorá bola doplnená naozajstnými krojmi z rôznych oblastí Slovenska. V prírodovednom múzeu sme videli rôzne zvieratá a dokonca tam bola aj maketa mamuta. Pri nej sme sa odfotili. Zaujímavý bol aj pomník holokaustu: zvláštny kváder vytvorený zo skla, na ňom napísané mená všetkých obetí koncentračných táborov. Od neho viedol popolavočierny koberec akoby k hrobu človeka. Inak tam bolo prázdno a chlad – asi to tak malo byť.

Potom sme prešli k Slovenskej národnej galérii. Tam nás rozdelili na dve skupiny. My sme išli do ateliéru tvoriť svoje vlastné nápady a premeniť ich na prvé skutočné sochárske diela. Venovali sa nám profesionálni výtvarníci. Mne sa podarilo vytvoriť hlavu človeka, ktorú našťastie nikto nosiť na svojom krku nebude. Druhá skupina išla na prehliadku. Sympatický pán Vlado nám rozprával o výtvarnom umení. Na stenách viseli obrazy M. Benka, Ľ. Fullu, M. Galandu a iných. Potom sa skupiny vymenili.

Neskôr sme absolvovali prechádzku po dunajskom nábreží. Páčil sa nám prístav, kotviace i plávajúce lode a člny. V nákupnom centre Eurovea som si nič nekúpil, len jeden chutný hamburger. Mne stačil jeden, ale Martin si kúpil sedem!!! a všetky ich zjedol.

Na vlakovú stanicu sme sa vrátili opäť MHD. Zažili sme aj skutočnú bratislavskú tlačenicu. Veď ktosi povedal, že zlatý Makov. Videli sme aj prezidentský palác, novú budovu Slovenského národného divadla a Univerzitu Komenského. Cesta späť bola veselá. Skoro sme vystúpili o jednu zastávku skôr. Bola tma a nebolo vidno názvy staníc. Doma nás čakali naši rodičia a tí si nás odviezli domov. V ten večer som unavený a plný zážitkov bez problémov zaspal.

J. Pavlík, spracované